

МІНІСТЕРСТВО КУЛЬТУРИ ТА ІНФОРМАЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ
КЕРІВНИХ КАДРІВ КУЛЬТУРИ І МИСТЕЦТВ
Навчально-науковий інститут сучасного мистецтва
Кафедра режисури та акторської майстерності
імені народної артистки України Лариси Хоролець

АНОТАЦІЯ

до творчого проєкту

**«Виконання монологу РОУЗ МАКССОН ЗА П'ЄСОЮ «ОГОРОЖІ» А.
Вілсона»**

**на здобуття ступеня вищої освіти «Бакалавр»
зі спеціальності 026 «Сценічне мистецтво»,
кваліфікації «Актор, ведучий театралізованих видовищ»,
освітньо-професійної програми «Акторська майстерність»**

Роботу виконала
здобувачка вищої освіти
4 курсу, групи БСМ 12-20/2
Салюк Каріна Юріївна
Керівник творчого проєкту –
професор кафедри режисури
та акторської майстерності
імені народної артистки
України Лариси Хоролець ,
Заслужений артист України
Зайцев В.П

Допустити до захисту
творчого проєкту
Протокол засідання кафедри
№ ____ від _____
Завідувач кафедри –
професор кафедри, народний артист України
_____ Віктор ГИРИЧ
(підпис)

Київ – 2024

ЗМІСТ

ВСТУП.....	3
РОЗДІЛ 1. ІДЕЙНО-ТЕМАТИЧНИЙ АНАЛІЗ ДРАМАТУРГІЧНОГО ТВОРУ.....	6
1.1. Автор та епоха.....	6
1.2. Ідейно-тематичний аналіз п'єси «Огорожі» А. Вілсона.....	9
РОЗДІЛ 2. ДІЙОВИЙ АНАЛІЗ ДРАМАТУРГІЧНОГО ТВОРУ І РОЛІ.....	17
2.1. Дійовий аналіз п'єси.....	17
2.2. Дійовий аналіз ролі.....	24
РОЗДІЛ 3. ТВОРЧИЙ ЗАДУМ ОБРАЗУ ТА ЙОГО СЦЕНІЧНЕ ВТІЛЕННЯ.....	34
3.1. Творчий задум образу Роуз.....	34
3.2. Сценічне втілення образу Роуз.....	36
ВИСНОВКИ.....	44
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ.....	46

ВСТУП

Актуальність теми. "Огорожі" - це п'єса, написана американським драматургом Августом Вілсоном. Цей твір є одним із 10 п'єс, виданих у 1983 році, які утворюють "Цикл десяти п'єс" (The Pittsburgh Cycle), який розглядає життя та історію афроамериканців у різних десятиліттях 20-го століття.

"Огорожі" Вілсона розташовані у Піттсбурзі в 1957 році. Головний герой, Трой Максон, є бувалим бейсбольним гравцем, який мріє про кар'єру у професійному бейсболі, але через расові обмеження у цій грі, йому доводиться працювати сміттярем.

Вілсон досліджує поширений вплив системного расизму на життя афроамериканців, особливо в середині 20 століття. Через головного героя Троя Максона та його нездійснені мрії про професійну бейсбольну кар'єру Вілсон підкреслює суспільні бар'єри, які обмежують потенціал темношкірих людей. П'єса ілюструє, як ця расова несправедливість створює спадщину гіркоти та розчарування, впливаючи на вчинки та стосунки героїв.

"Огорожі" відзначаються вміле використаним мовним різноманіттям і потужними монологам, які переносять глядачів у внутрішні світи персонажів і заставляють роздумувати про сутність людського досвіду.

П'єса детально досліджує складність сімейних стосунків і почуття обов'язку, яке їх пов'язує. Авторитарний підхід Троя до виховання, зумовлений його власним досвідом і розчаруваннями, створює значну напругу з його сином Корі. Ця напруга символізує ширші конфлікти поколінь в афроамериканських сім'ях, оскільки старші покоління прагнуть захистити своїх дітей від суворої реальності, з якою вони стикаються, що часто призводить до непорозумінь і конфліктів.

«Огорожі» гостро змальовують тему відкладених мрій і нищівного тягара нездійснених прагнень. Шлях Троя від багатообіцяючого спортсмена до розчарованого збирача сміття символізує ширше розчарування афроамериканців в американській мрії. Ця тема далі відображається в боротьбі Корі за здійснення власних мрій, незважаючи на опозицію його батька, підкреслюючи циклічну природу надії та розчарування.

Герої Вілсона борються зі своєю ідентичністю та ролями, які їм нав'язує суспільство та особиста історія. Внутрішній конфлікт Троя щодо його власної гідності та місця в расово розділеному світі є центральним елементом оповіді. Крім того, персонаж Габріеля з його розумовою вадою, спричиненою війною, кидає виклик загальноприйнятим уявленням про нормальність і цілісність, пропонуючи тонкий погляд на особистість і розсудливість.

Тема смертності постійно присутня в «Огорожах», і Трой часто уособлює смерть як супротивника, якому він повинен протистояти. Ця стурбованість смертю підкреслює боротьбу героїв залишити міцну спадщину серед викликів і обмежень їхнього життя. Підсумок п'єси з роздумами про життя Троя та його вплив на його сім'ю підкреслює постійний вплив дій людини та неминучість смертності.

Через ці переплетені теми «Огорожі» дають потужний коментар до афроамериканського досвіду середини 20 століття. Дослідження Вілсоном раси, сім'ї, мрій та ідентичності не лише охоплює конкретний історичний і культурний контекст епохи, але й говорить про універсальні аспекти людського досвіду. Глибина та складність п'єси роблять її позачасовим твором літератури, що пропонує ідеї, які продовжують резонувати з сучасною аудиторією. Ця п'єса стала класикою американської драматургії та залишається актуальною для багатьох поколінь глядачів.

Мета – створити образ Роуз із п'єси «Огорожі» Августа Вілсона.

Завдання:

1. Ознайомитись із творчістю автора, визначити проблематику, тему та ідею п'єси.
2. Визначити композицію п'єси.
3. Ознайомитись з особливостями жанру п'єси.
4. Пошук образності у п'єсі, робота над створенням ролі.
5. Визначити надзавдання, запропоновані обставини, зерно ролі, характер-характерність, висхідну подію, конфлітки і наскрізну дію.

Об'єкт дослідження. Творчий шлях А. Вілсона та його п'єса «Огорожі»

Предмет дослідження. Створення образу Роуз в монолозі із п'єси «Огорожі» А. Вілсона.

Структура анотації. Робота складається зі вступу, трьох розділів, висновків та списку використаних джерел. Загальний обсяг роботи – 47 сторінок, основний обсяг – 40 сторінок, список використаних джерел – 2 сторінки (20 найменувань).

РОЗДІЛ 1. ІДЕЙНО-ТЕМАТИЧНИЙ АНАЛІЗ ДРАМАТУРГІЧНОГО ТВОРУ

1.1. Автор та епоха

Давайте заглибимося в життя Августа Вілсона, його внесок в американський театр та історичний і культурний контекст, у якому він створював свої твори, зокрема епоху, в яку він написав «Огорожі».

Август Вілсон: Життя та Внески

Август Вілсон (1945-2005) був видатним американським драматургом, відомим своїм циклом із десяти п'єс, відомим як «Піттсбурзький цикл», у якому описується досвід афроамериканців протягом 20 століття. Дія кожної п'єси розгортається в різних десятиліттях, показуючи еволюцію боротьби, прагнень та ідентичності афроамериканців з часом.

Раннє життя

Вілсон народився Фредеріком Августом Кіттелем-молодшим у Піттсбурзі, штат Пенсільванія, в родині афроамериканки Дейзі Вілсон та Фредеріка Кіттеля, німецького іммігранта та пекаря. Він виріс у районі Гілл, жвавому та переважно афроамериканському районі Піттсбурга.

Вілсон зіткнувся з расовою дискримінацією під час навчання, кинувши середню школу після того, як його звинуватили в плагіаті. Незважаючи на це, він продовжував займатися самоосвітою, часто відвідуючи бібліотеки та багато читаючи, що заклало основу його багатой літературної кар'єри.

На Вілсона сильно вплинули усні традиції темношкірих, блюзова музика та рух за громадянські права. Ці впливи очевидні в темах і діалогах його п'єс, які перегукуються з ритмами афроамериканської мови та соціально-політичними проблемами того часу.

Кар'єра та спадок

Вілсон почав свою кар'єру з написання віршів і коротких п'єс. Прем'єра його першої великої п'єси «Чорне дно Ма Рейні» відбулася в 1984 році, поклавши початок його національного визнання. Це була частина його великого проекту “Pittsburgh Cycle” (“Піттсбурзький цикл”).

Піттсбурзький цикл — монументальне досягнення в американському театрі. Деякі з найбільш відомих п'єс циклу включають «Огорожі» (1985), «Джо Тернер прийшов і пішов» (1984), «Урок фортепіано» (1987) і «Сім гітар» (1995). Кожна п'єса розповідає про досвід афроамериканців певного десятиліття, поєднуючи історичний і культурний контексти з особистими оповідями.

Вілсон отримав численні нагороди, включаючи дві Пулітцерівські премії за драму за «Огорожі» та «Урок фортепіано», а також премію Тоні за «Огорожі». Його роботи відіграли важливу роль у привнесенні афроамериканських наративів у мейнстрім американського театру.

Ера творення: 1980-ті роки

«Огорожі» були написані та прем'єрно показані в середині 1980-х років, у період значних соціально-політичних змін у Сполучених Штатах. Розуміння контексту цієї епохи має вирішальне значення для оцінки роботи Вілсона.

Соціально-політичний контекст

1980-ті роки були сформовані спадщиною руху за громадянські права 1960-х років. Боротьба за расову рівність призвела до значних законодавчих змін, але багато афроамериканців все ще стикалися з системним расизмом та економічною нерівністю.

Епоха була відзначена економічними проблемами, зокрема наслідками деіндустріалізації, особливо в таких містах, як Піттсбург. Зменшення робочих місць у промисловості сильно вдарило по афроамериканським спільнотам, що призвело до безробіття та економічної нестабільності.

У 1980-х роках також відбулося культурне відродження в афроамериканському мистецтві, з підвищенням видимості та визнання темношкірих художників, письменників і музикантів. Цей період був ключовим у формуванні нової хвилі темношкірого культурного вираження та інтелектуальної думки.

Відповідь Вілсона епосі

П'єси Вілсона цього періоду, включаючи «Огорожі», заглиблюються в складність афроамериканської ідентичності, досліджуючи теми спадщини, амбіцій і передачі травми та надії від покоління до покоління.

«Огорожі» відображає сучасні проблеми 1980-х років, такі як триваюча боротьба за економічні можливості та тривалий вплив расової сегрегації та дискримінації. Історична обстановка п'єси в 1950-х роках дозволяє Вілсону провести паралелі між минулою та теперішньою боротьбою.

Розгортаючи «Огорожі» в 1950-х роках, але написавши їх у 1980-ті, Вілсон створює діалог між поколіннями, наголошуючи на тому, що боротьба за расову рівність і справедливість триває і що минуле продовжує формувати сьогодення.

Вплив і важливість

Творчість Августа Вілсона, зокрема через такі п'єси, як «Огорожі», справила глибокий вплив на американський театр і культурний дискурс. Його зображення афроамериканського життя є водночас глибоко особистим і універсальним, пропонуючи розуміння людського стану, висвітлюючи конкретні соціально-культурні проблеми. Спадщина Вілсона продовжує впливати і надихати драматургів, акторів і глядачів, роблячи його внесок у літературу і театр позачасовим і значним.

«Огорожі» Августа Вілсона — це не просто п'єса про окремих героїв, а потужний коментар до афроамериканського досвіду, дія якого відбувається на тлі середини 20 століття, але перегукується з проблемами 1980-х років. Здатність Вілсона вловлювати нюанси темношкірого життя в Америці та його прагнення розповідати ці історії зміцнили його місце як одного з найважливіших драматургів в американській історії.

1.2. Ідейно-тематичний аналіз п'єси «Огорожі» А. Вілсона

Короткий переказ сюжету п'єси «Огорожі»

П'єса «Огорожі» ділиться на дві дії. Перший акт складається з чотирьох сцен, а другий — з п'яти. П'єса починається в п'ятницю, день зарплати Троя і Боно, колеги Троя. Трой і Боно йдуть до будинку Троя для свого щотижневого ритуалу випивки та розмови. Трой запитав містера Ренда, їхнього боса, чому чорним працівникам не дозволяється керувати сміттєвозами, а лише піднімати сміття. Боно вважає, що Трой зраджує своїй дружині Роуз. Син Троя і Роуз, Корі, був прийнятий до футбольної команди коледжу. Трой був у

негритянській лізі, але ніколи не мав шансу зіграти у Вищій лізі, тому що він став надто старим, щоб грати саме тоді, коли Вища ліга почала приймати чорношкірих гравців. Трой розповідає про свою боротьбу зі смертю в липні 1943 року. Лайонс, старший син Троя від першого шлюбу, з'являється вдома батька, щоб позичити грошей, бо знає, що зараз день зарплати для Троя. Роуз нагадує Трою про огорожу, яку вона попросила його побудувати.

Корі та Трой працюють на паркані. Корі повідомляє Трою новину про те, що він відмовився від роботи в місцевому продуктовому магазині A&P під час футбольного сезону. Корі благає Троя дозволити йому грати, тому що тренер із Північної Кароліни приїжджає аж у Піттсбург, щоб побачити гру Корі. Трой відмовляється і вимагає від Корі повернути роботу.

Акт перший, четверта сцена відбувається в п'ятницю і віддзеркалює першу сцену. Трой виграв свою справу і був призначений першим кольоровим водієм сміттєвоза в місті. Боно і Трой згадують своїх батьків і свій досвід дитинства, коли вони залишили дім на півдні та переїхали на північ. Розлючений Корі повертається додому після того, як дізнається, що Трой сказав футбольному тренеру, що Корі не гратиме в команді. Трой попереджає Корі, що його непокірна поведінка є «першим страйком» (strike one) проти нього. (Страйк - ігрова ситуація в бейсболі, яка виникає тоді, коли бетер не зумів відбити кинутий пітчером м'яч).

Трой звільняє свого брата Габріеля з в'язниці під заставу. Боно і Трой працюють на паркані. Боно пояснює Трою та Корі, що Роуз хоче паркан, тому що вона любить свою сім'ю та хоче бути ближче до свого кохання. Трой зізнається Боно, що має роман з Альбертою. Боно закладається з Троєм, що якщо він закінчить будівництво огорожі для Роуз, Боно купить його дружині Люсіль холодильник, який він їй давно обіцяв. Трой розповідає Роуз про слухання через три тижні, щоб визначити, чи варто Габріеля знову

відправляти в притулок. Трой розповідає Роуз про свій роман і що скоро стане татом. Роуз звинувачує Троя в тому, що він бере і не віддає. Трой хапає Роуз за руку. Корі хапає Троя ззаду. Вони борються, і Трой перемагає. Трой дає Корі «другий страйк».

Через шість місяців Трой каже, що їде до лікарні, щоб побачити Альберту, свою коханку, у якої рано почалися пологи. Роза розповідає Трою, що Габріеля забрали до притулку, тому що Трой не зміг прочитати папери і підписав їх без розуміння, що підписує. Альберта народила дівчинку, але померла під час пологів. Трой кидає виклик Смерті прийти і забрати його після того, як він побудує огорожу. Трой приносить додому свою дитину Рейнелл. Роуз приймає Рейнелл як власну дитину, але відмовляється бути сумлінною дружиною Трою.

У день зарплати Троя несподівано з'являється Боно. Трой і Боно визнають, як кожен з них виправдав свою ставку щодо огорожі та холодильника. Трой наполягає на тому, щоб Корі покинув будинок і забезпечував себе сам. Корі згадує про останні невдачі Троя з Роуз. Корі зазначає, що будинок і майно, з яких Трой виганяє Корі, насправді повинні належати Габріелю, чії державні чеки сплатили більшість іпотечних платежів. Трой фізично нападає на Корі, а потім назавжди виганяє його з дому. Корі йде. Трой розмахує бейсбольною битою в повітрі, знущаючись над Смертю.

Через вісім років Рейнелл грається у своєму щойно посадженому саду. Трой помер від серцевого нападу. Корі повертається додому з морської піхоти, щоб відвідати похорони Троя. Лайонс і Боно також приєднуються до Роуз. Корі відмовляється йти на похорони. Роуз вчить Корі, що відсутність на похоронах Троя не робить Корі чоловіком. Рейнелл і Корі співають одну з блюзових пісень батька Троя, свого дідуся. Габріель з'являється,

звільнившись із психлікарні. Гейб сурмить, але звуку не виходить. Він намагається ще раз, але труба не грає. Розчарований і скривджений Габріель танцює. Він кричить, і небеса широко відкриваються. Він каже: «Ось так і має бути», і вистава закінчується.

Основна ідея

Головна ідея цієї п'єси полягає в тому, що любов перемагає навіть через життєві випробування та неправильні рішення, які люди роблять. У Троя Макссона важке життя, він робить багато неправильних рішень, але він любить. Роуз, Лайонс, Корі та Габріель також виявляють любов протягом п'єси. А огорожа символізує відокремленість, а також захист від зовнішнього світу.

Основна тема

Наслідки рабства та дискримінації чорношкірих людей в Америці, цикл пошкодженої чорношкірої чоловічої статі та вибір між прагматизмом та ілюзією.

Проблематика п'єси "Огорожі":

1. Раса і расизм:

- П'єса висвітлює системні бар'єри, з якими зіткнулися афроамериканці в 1950-х роках. Досвід Троя Макссона у професійному бейсболі є прикладом того, як расова дискримінація заважає афроамериканцям повністю реалізувати свій потенціал.
- Наслідки расизму проявляються через покоління, впливаючи не лише на Троя, але й на його дітей, зокрема на Корі, чії

можливості та прагнення так само обмежені расовими упередженнями.

- Ключові сцени це розповідь Троя про його невдалу бейсбольну кар'єру через расову сегрегацію, його протистояння з роботодавцем щодо підвищення по службі та його діалог із сином Корі про обмеження, накладені расою.

2. Сім'я і обов'язок:

- Центральною темою є почуття обов'язку Троя перед сім'єю. Він багато працює, щоб забезпечити сім'ю, але його суворий і авторитарний стиль виховання викликає напругу, особливо у його сина Корі.
- Напруга в шлюбі Троя з Роуз є значним сюжетом, посиленням його невірністю. Відданість Роуз сім'ї, незважаючи на зраду Троя, відображає теми жертвності та витривалості.
- Ключові сцени, розкриваючі ці теми, це взаємодія Троя з його синами Лайонсом і Корі, його стосунки з дружиною Роуз і його невірність, яка впливає на сімейну динаміку.

3. Мрії та розчарування:

- Мрії персонажів і подальше розчарування, коли вони відкладені або нездійснені, є постійною темою. Невдала бейсбольна кар'єра Троя та його подальша робота збирачем сміття символізують ширше розчарування афроамериканців в американській мрії.
- Мрії Корі грати у футбол зустрічаються з протидією Троя, що відображає власні розбиті мрії Троя та його бажання захистити свого сина від подібного розчарування.

- Ключові сцени: монологи Троя про його бейсбольні дні, бажання Корі грати у футбол і символічне будівництво паркану як межі між прагненнями та реальністю.

4. Смерть і смертність:

- Трой часто уособлює смерть, ставлячись до неї майже як до відчутного противника. Його численні згадки про боротьбу зі смертю вказують на його усвідомлення смертності та його рішучість зустрітися з нею на власних умовах.
- Тема смертності пов'язана з ідеєю спадщини, оскільки дії та рішення Троя впливають на його сім'ю ще довго після його смерті. Це видно з завершення п'єси, де герої розмірковують про життя та вплив Троя.
- Ключові сцени: уособлення смерті Троя в його монологах, його протистояння з Похмуриим женцем і завершення п'єси, де його спадок розглядається його сім'єю.

5. Ідентичність і самореалізація:

- Герої борються зі своєю ідентичністю та ролями, нав'язаними їм суспільством. Боротьба Троя з почуттям власної гідності та його місцем у світі, який знецінює його через його расу, є центральною у п'єсі.
- Психічний стан Гейба, спричинений пораненням на війні, викликає сумніви щодо особистості та нормальності. Його персонаж кидає виклик уявленням про те, що означає бути цілим і здоровим психічно.
- Ключові сцени: розмови Троя про своє минуле та батька, його суворий підхід до виховання та конфлікти з Корі щодо того, що означає бути чоловіком.

Особливості жанру

За жанром п'єса «Огорожі» – драма.

Драма — це жанр, який зосереджується на серйозній, часто глибокій темі та має на меті викликати сильні емоції та думки глядачів. У ньому йдеться про реалістичних персонажів, складні теми та моральні дилеми.

Основні характеристики:

- Серйозний тон: тон драми, як правило, серйозний, відображає вагомі проблеми, які вона досліджує.
- Емоційна глибина: драми глибоко занурюються в емоції героїв, досліджуючи їхні мотивації, боротьбу та стосунки.
- Конфлікт і розв'язання: центральним у драмі є наявність конфлікту, внутрішнього чи зовнішнього, який керує розповіддю. Вирішення цього конфлікту часто має значну моральну чи філософську вагу.
- Морально-етичні питання: драми часто ставлять морально-етичні питання, спонукаючи глядачів задуматися про власні переконання та цінності.

Символіка в «Огорожах»:

1. Паркан:

- Захист і поділ: огорожа, яку будує Трой, служить символом захисту і поділу. Це символізує бажання Троя убезпечити своїх близьких, а також його схильність емоційно ізолюватися.
- Межа та обмеження: паркан є метафорою обмежень у житті персонажів, самовільних чи суспільних.

2. Бейсбол:

- Життя та боротьба: Бейсбол — повторюваний мотив у п'єсі, який символізує минулі прагнення Троя та його нинішню боротьбу. Це символізує як втрачені можливості його молодості, так і змагальний характер його життя.

3. Смерть:

- Всюдисуща присутність: Смерть — всепроникна тема, уособлена і часто згадувана Троєм. Вона символізує неминучий кінець і постійну присутність смертності в житті героїв.

РОЗДІЛ 2. ДІЙОВИЙ АНАЛІЗ ДРАМАТУРГІЧНОГО ТВОРУ І РОЛІ

2.1. Дійовий аналіз п'єси

Місце подій

Час:

Основні події відбуваються наприкінці 1950-х років, охоплюючи період значної соціальної та расової напруги в Америці.

Фінальна сцена відбувається в 1965 році, через вісім років після основної дії п'єси, надаючи розв'язку та погляд на майбутнє героїв.

Місце:

Піттсбург, штат Пенсільванія. Дія розгортається на задньому дворі будинку сім'ї Макссонів у районі, населеному переважно афроамериканцями, що відображає міське середовище та робітниче життя героїв.

Фабула п'єси

1. Вступ. Розмова Троя Макссона та його друга Джима Боно в п'ятницю ввечері. Вони збирають сміття, і їхня розмова крутиться навколо роботи, життя та нещодавньої спроби Троя подолати расову сегрегацію на їхній роботі.

2. Дружина Троя, Роуз, приєднується до розмови, і стає зрозуміло, що вона глибоко піклується про свою сім'ю. Сцена також представляє брата Троя, Габріеля, який має розумові відхилення через поранення на війні та вірить, що він архангел Гавриїл.

3. Суботнього ранку Трой і Роуз обговорюють майбутнє свого сина Корі. Корі залучають до футбольної стипендії коледжу, але Трой налаштований скептично та забороняє Корі грати в футбол, побоюючись, що расова дискримінація завадить йому досягти успіху, як це сталося з ним у бейсболі.

4. Незалежність Гейба. Габріель переїхав із дому Троя і тепер живе неподалік. Він часто тиняється по сусідству, і його спілкування розкриває тягар його травми та вплив, який вона має на сім'ю.

5. Візит Лайонса. Старший син Троя, Лайонс, від попередніх стосунків, приходить, щоб позичити гроші. Трой критикує Лайонса за відсутність постійної роботи та залежність від музики, демонструючи його жорсткий, критичний характер.

6. Конфлікт із Корі. Корі повертається додому та сперечається з Троєм щодо звільнення з роботи в A&P, яке він зробив, щоб зосередитися на футболі. Відмова Троя підтримати амбіції Корі створює подальші тертя.

7. Будівництво огорожі у дворі є повторюваним завданням протягом п'єси. Боно і Трой працюють над ним, символізуючи захист і відокремлення від зовнішніх небезпек.

8. Викриття роману. Трой зізнається Роуз, що мав роман із жінкою на ім'я Альберта, яка зараз вагітна. Роза спустошена зрадою.

9. Арешт Гейба. Габріеля заарештовують за порушення громадського порядку. Провина Троя за використання чеків інвалідності Гейба, щоб купити їхній будинок, очевидна.

10. Смерть Альберти. Альберта помирає під час пологів. Трой приносить додому їхню доньку Рейнелл і просить Роуз допомогти її виростити. Роуз погоджується, але заявляє, що більше не жінка Троя.

11. Протистояння Троя та Корі. Напруга між Троєм і Корі досягає апогею. У них виникає фізична сварка, і Трой виганяє Корі з дому, сказавши йому, що він повинен знайти свій власний шлях.

12. Смерть Троя. Остання сцена відбувається через вісім років, у день похорону Троя. Корі повертається додому як морський піхотинець, спочатку відмовляючись бути присутнім на похоронах, але Роуз і його зведена сестра Рейнелл переконують його віддати йому шану.

13. Сім'я розмірковує про життя Троя, визнаючи як його вади, так і сильні сторони. Символічний танець Габріеля та спроба відкрити для Троя небесні ворота приносять п'єсі духовне завершення.

Дійові особи п'єси та їх коротка характеристика

1. Трой Макссон. Головний герой, колишня бейсбольна зірка негритянської ліги, який зараз працює збирачем сміття. Це складний характер, відзначений своєю силою, гіркотою та глибоким почуттям відповідальності. Його життєвий досвід із расовою дискримінацією зробив його загартованим та розчарованим. Приблизно 53 роки на початку п'єси.

2. Роуз Макссон. Роуз - віддана і любляча дружина Троя. Вона є сильною, піклуючою присутністю в родині та символізує стабільність і стійкість. Роуз глибоко вражена зрадою Троя, але залишається відданою своїй родині. Близько 43 років.

3. Корі Макссон. Син-підліток Троя і Роуз. Корі — старшокласник і талановитий футболіст, який сподівається отримати стипендію коледжу. Його мрії та амбіції викликають конфлікт із батьком, який боїться, що Корі зіткнеться з такими ж расовими бар'єрами, як і він. Вік: 17 років.

4. Габріель (Гейб) Макссон. Молодший брат Троя. Габріель отримав поранення в голову під час Другої світової війни, через що він став психічно

хворим. Він вважає себе архангелом Гавриїлом, часто говорить про судний день і сурмить. Його чеки на інвалідність допомогли Трою купити будинок, у якому вони живуть. Вік: 40 - 45 років.

5. Лайонс Макссон. Син Троя від попередніх стосунків. Лайонс — музикант, що бореться за життя, і часто позичає гроші у Троя. Незважаючи на несхвалення батька, він продовжує свою пристрасть до музики. Вік: 34 роки.

6. Джим Боно. Найкращий друг і колега Троя. Боно вірний Трою і часто служить його довіреною особою. Через Боно глядачі дізнаються про характер і минуле Троя. Приблизно у віці Троя, біля 50 років.

7. Рейнелл Макссон. Дочка Троя з його коханкою Альбертою. Рейнелл народжується в кінці п'єси після смерті Альберти під час пологів. Роуз виховує її як рідну дочку. Немовля на момент знайомства; приблизно 7-8 років у фінальній сцені.

8. Альберта. Хоча вона ніколи не з'являється на сцені, Альберта є значущим персонажем. Вона коханка Троя і мати його дитини Рейнелл. Смерть Альберти під час пологів глибоко вплинула на динаміку сім'ї Троя. Можливий вік від 35 до 40 років.

Композиція п'єси

Експозиція – Через діалоги глядачі дізнаються про минуле Троя як гравця в бейсбол у негритянській лізі та про його озлобленість до расової дискримінації, яка завадила йому зробити професійну кар'єру.

Зав'язка – Незадоволення Троя своєю роботою та його занепокоєння щодо майбутніх прагнень Корі у футболі, що породжує центральні конфлікти.

Розвиток подій – Наростаючий конфлікт між Троєм і Корі. Потенційне залучення Корі до футбольної команди коледжу та постійна відмова Троя дати дозвіл на це посилюють конфлікт між ними. Новина про вагітність

Альберти посилює існуючу напругу в родині. Роуз сперечається з Троєм щодо його зради, що призводить до потужної суперечки, яка викриває тріщини в їхніх стосунках.

Кульмінація – Кульмінація настає, коли кипляча напруга між Троєм і Корі переростає у фізичне зіткнення. Корі кидає виклик Трою, звинувачуючи його в тому, що він стримує його через ревності та озлобленість. Трой відповідає фізичним нападом на Корі і, зрештою, виганяє його з дому, розриваючи їхні стосунки. Це протистояння є піком їх конфлікту та незворотним розривом їхніх зв'язків.

Розв'язка – Фінальна сцена розгортається в 1965 році, через вісім років після головних подій. Трой помер, і сім'я збирається на його похорон. Повернення Корі. Тепер він морський піхотинець. Корі повертається додому, спочатку неохоче йти на похорон батька, але після розмови з матір'ю і сестрою вирішує все ж таки піти. Танець Габріеля: Габріель, вірячи, що він відкриває ворота небес для Троя, виконує символічний танець, приносячи духовне завершення п'єси та підкреслюючи теми спокути та прощення.

Запропоновані обставини появи Роуз

У п'єсі Августа Вілсона «Огорожі» перша поява Роуз Макссон є вирішальним моментом, який задає тон її характеру та її ролі в родині. Роуз з'являється на сцені незабаром після початку п'єси, приєднуючись до розмови між Троєм і Боно. Роуз була зайнята домашніми справами, приготуванням їжі, чекаючи на чоловіка з роботи. Вона одягнена в просте, практичне плаття з фартухом, що підкреслює її повсякденну роль у догляді за домом і турботі про сім'ю.

Перша поява Роуз Макссон у «Парканах» ретельно продумана, щоб представити її як центральну фігуру в родині. Її тепла, підтримуюча

поведінка в поєднанні з її практичним одягом і залученістю до домашньої роботи підкреслює її роль як опори родини Макссонів. Завдяки її взаємодії з Троєм і Боно глядачі отримують уявлення про силу, стійкість і глибоку любов її персонажа до своєї сім'ї, готуючи основу для емоційних складнощів, які розгортаються протягом п'єси.

Конфлікти

1. Трой проти Корі (конфлікт між батьком і сином)

Природа конфлікту: Це конфлікт поколінь та ідеологічний конфлікт між Троєм Макссоном і його сином Корі. Трой, під впливом власного досвіду расової дискримінації та особистих розчарувань, дуже скептично ставиться до амбіцій Корі грати в університетський футбол. Страх Троя перед тим, що його син зіткнеться з подібними расовими бар'єрами, змушує його блокувати можливості Корі, створюючи значне джерело напруги та образи.

Ключові моменти:

Заперечення Троя мрії Корі: «Біла людина все одно не дозволить тобі нікуди дійти з цим футболом».

Повстання Корі: «Ти ніколи не давав мені нічого! Ти ніколи нічого не робив, але тримав мене».

2. Трой проти Роуз (подружній конфлікт)

Природа конфлікту: Конфлікт між Троєм і Роуз зосереджений навколо невірності Троя та її наслідків. Роуз присвятила своє життя підтримці Троя та їх сім'ї, але її світ руйнується, коли вона дізнається, що Трой матиме дитину від іншої жінки. У цьому конфлікті розглядаються теми зради, прощення та переосмислення їхніх стосунків.

Ключові моменти:

Протистояння Роуз: «Я залишилась, тому що вірила у нас, у тебе, у наші обіцянки. Я плакала цю сім'ю, тримала її разом усім, що мала, кожною частинкою себе, яку могла віддати. А тепер... ти кажеш мені, що ти був невірним. Що є інша жінка, інша дитина. Як ти міг, Трой? Як ти міг зрадити любов і довіру, яку ми збудували і мої жертви? Я віддала вісімнадцять років свого життя, щоб стояти з тобою на одному місці. А тепер, що мені залишається? Як я маю на це реагувати?».

Рішення Роуз: «У мене є власне життя. У мене є власні мрії. І настав час, щоб я почала жити ними. Я більше не можу стояти на тому ж місці. Я маю рухатися вперед, знайти свій власний шлях і навчитися процвітати самотійно.».

3. Трой проти себе (внутрішній конфлікт)

Природа конфлікту: Трой бореться зі своїми внутрішніми демонами, включаючи минулі невдачі, нездатність вийти за межі власних обмежень і страх перед невідповідністю. Цей внутрішній конфлікт проявляється в його стосунках і рішеннях, зокрема в його ставленні до Корі та його романі.

Ключові моменти:

Роздуми Троя: «Я замкнув себе в шаблоні, намагаючись подбати про вас усіх, що я забув про себе».

Жаль Троя: «Я стою на одному місці вісімнадцять років».

4. Трой проти суспільства (конфлікт людини проти суспільства)

Природа конфлікту: Цей конфлікт корениться в безперервній боротьбі Троя проти расової дискримінації та економічних труднощів суспільства, в якому він живе. Незважаючи на свої таланти й амбіції, Трой відчуває, що системний расизм перешкоджає йому грати в професійний бейсбол і обмежує його можливості в житті.

Ключові моменти:

Прикрість Троя: «Я бачив, як сотня негрів грає в бейсбол краще, ніж Джекі Робінсон. До біса, я міг зробити сорок три хоум-рани за сезон».

Виклик Троя владі: «Ви думаєте, що тільки білі люди мають достатньо розуму, щоб водити вантажівку. Це не паперова робота!»

5. Трой проти смерті (екзистенційний конфлікт)

Природа конфлікту: Протягом п'єси Трой уособлює Смерть і часто обговорює свої протистояння з нею. Цей триваючий конфлікт символізує його боротьбу зі смертністю, його бажання встановити контроль над своїм життям і його страх бути поглинутим неминучістю життя і смерті.

Ключові моменти:

Виклик Троя: «Смерть — це не що інше, як швидкий м'яч із зовнішнього кута».

Непокора Троя: «Я збираюся побудувати паркан навколо того, що мені належить. А потім я хочу, щоб ти(смерть) залишилась з іншого боку. Ти залишайся там, доки не будеш готова до мене».

2.2. Дійовий аналіз ролі

Надзавдання

Для Роуз Макссон її надзавдання полягає в тому, щоб підтримувати та плекати свою сім'ю, намагаючись зберегти їх разом та емоційно недоторканими, незважаючи на численні виклики, з якими вони стикаються.

Роуз часто є посередником у конфліктах, особливо між Троєм і Корі, намагаючись зберегти сімейну гармонію. Її зусилля заохотити розуміння та

пом'якшити суворість Троя щодо Корі підкреслюють її бажання зберегти сім'ю разом.

Роуз глибоко віддана турботі про свою сім'ю, як емоційно, так і практично. Вона готує, прибирає та піклується про те, щоб домашнє господарство йшло гладко, втілюючи традиційну роль дбайливої матері та дружини.

Роза служить емоційним центром сім'ї Макссонів, забезпечуючи стабільність і підтримку своєму чоловікові Трою та їхнім дітям Корі та Рейнелл.

Навіть зіткнувшись зі зрадою та невірністю Троя, Роуз вирішує виховувати Рейнелл, доньку Троя від іншої жінки, як свою власну. Це рішення підкреслює її прагнення забезпечувати любов і стабільність для всіх членів її родини, незалежно від особистого болю, який вона переживає.

Роуз діє як моральний компас у п'єсі, часто скеровуючи та змушуючи Троя розглянути вплив його дій на їхню сім'ю. Її моральна сила є вирішальним елементом її надзавдання, оскільки вона прагне підтримувати етичні стандарти та навчати цих цінностей своїх дітей.

Наскрізна дія

Протягом усієї п'єси Роуз прагне зберегти свою гідність і самоповагу. Її протистояння з Троєм після того, як вона дізналася про його роман, є потужним підтвердженням її власної цінності та обмежень, незважаючи на її остаточне рішення залишитися та підтримувати сім'ю. Коли Трой зізнається у своєму романі та вагітності Альберти, реакція Роуз викликає глибоку біль, але водночас і силу. Вона стверджує свою цінність і жертви, на які пішла, вимагаючи від Троя поваги та чесності. Ця конфронтація демонструє її

рішучість зберегти свою гідність, зосереджуючись при цьому на благополуччі сім'ї.

Характер-характерність Роуз із цитатами

Хоча п'еса не заглиблюється в минуле Роуз, зрозуміло, що вона віддана дружина та мати, яка присвятила своє життя родині. Її походження чорношкірої жінки в Америці 1950-х років формує її досвід і погляди.

- Турботлива. Роуз глибоко дбайлива та турботлива, піклується про емоційні та фізичні потреби своєї родини. Її турботлива натура очевидна в її взаємодії з Троєм, Корі та Рейнелл. Незважаючи на зраду Троя, Роуз вирішує виховувати Рейнелл, демонструючи свою здатність до безумовної любові та прощення.

Цитата:

«З цього моменту... у цієї дитини є мати. Але ти - чоловік без дружини».

- Стійка і сильна. Роуз демонструє надзвичайну емоційну силу, особливо коли стикається з невірністю Троя. Вона терпить біль і зраду, продовжуючи тримати сім'ю разом. Сила Роуз також моральна. Вона відстоює те, що вважає правильним і справедливим, кидає виклик Трою, коли це необхідно, і встановлює межі, щоб захистити свою гідність.

Цитата:

«Я взяла усі свої почуття, свої бажання та потреби, свої мрії... і поховала їх у тобі. Я посадила насіння, спостерігала і молилася за нього. Я посадила себе в тобі й чекала, коли розквітну».

- Підтримуюча та лояльна. Роуз підтримує Троя в його боротьбі та амбіціях, підтримуючи його у важкі часи. Її відданість непохитна, навіть коли її перевіряють його вчинки. Вона підтримує мрії та

прагнення Корі, часто виступаючи посередником між ним і Троєм. Роза намагається врівноважувати свою любов до сина з відданістю чоловікові.

Цитата:

«Я віддала вісімнадцять років свого життя, щоб стояти з тобою на одному місці. Я віддала усе, що мала, щоб спробувати стерти сумніви, що ти не найкращий чоловік у світі».

- Практична і приземлена. Роуз практична, ефективно керує домогосподарством і забезпечує задоволення потреб сім'ї. Її практичність є основною силою в домі. Вона має реалістичне розуміння світу та обмежень, які накладає суспільство, особливо на афроамериканців. Цей реалізм формує її підхід до життя та її поради Корі.

Цитата:

«Лайонсе, ти мав би приходити частіше. Ми тебе мало бачимо».

- Прощаюча та співчутлива. Рішення Роуз виховати Рейнелл та її подальша турбота про Троя, незважаючи на його недоліки, підкреслюють її прощаючу та співчутливу натуру. Вона співчуває труднощам і мріям тих, хто її оточує, чи то минулі прагнення Троя, чи майбутні амбіції Корі.

Цитата:

«Я не хочу, щоб він відчував, що його викидають. Він цього не розуміє».

- Гідна і самоповажуюча. Роуз зберігає свою гідність і самоповагу протягом п'єси. Її конфронтація з Троєм щодо його роману є потужним підтвердженням її цінності та жертв, на які вона пішла. Прощаючи, Роуз також встановлює чіткі межі, особливо після того, як дізналася про

зраду Троя. Вона переосмислює свої стосунки з ним, щоб захистити власне благополуччя.

Цитата:

«Я віддала вісімнадцять років свого життя, щоб стояти з тобою на одному місці. А тепер... з мене досить. Я покінчила з тим, що ти сприймаєш мене як належне. Я покінчила з тобою, думаючи, що тільки ти маєш значення. Я покінчила із брехнею та зрадою. З мене досить, Трой».

Лінія ролі Роуз

Персонаж Роуз Макссон у «Огорожах» є наріжним каменем оповіді, уособлюючи емоційний і моральний хребет родини Макссон. Її подорож протягом п'єси відзначена її непохитною відданістю сім'ї, її боротьбою з особистими жертвами та її остаточним затвердженням власної гідності. Її основна мета - це гармонія та благополуччя в сім'ї.

Сцена 1:

Роуз представлена як підтримуюча дружина, яка підтримує господарство та піклується про свою родину. Вона бере участь у щоденних розмовах з Троєм, часто діючи як посередник і голос розуму.

Ключова фраза: «Трой, ти не повинен так говорити. Немає сенсу звинувачувати себе ні в чому».

Сцена 2:

Взаємодія Роуз із Троєм показує її глибоку турботу та її зусилля згладити шорсткості в їхніх стосунках. Її діалог відображає її відданість сім'ї та її спроби створити гармонійний дім.

Ключова фраза: «Трой, часи змінилися, коли ти був молодим. Люди змінюються. Світ змінюється».

Сцена 3:

Роуз захищає амбіції Корі та намагається врегулювати зростаючу напругу між ним і Троєм. Її турботливість і бажання кращого майбутнього для Корі очевидні.

Ключова фраза: «Він просто намагається бути кимось таким, як ти хотів бути».

Сцена 4:

Роуз дізнається про зраду Троя і його майбутнє батьківство з іншою жінкою. Це ключовий момент для її персонажа, оскільки вона протистоїть зраді та формулює власні жертви та бажання.

Ключова фраза: «Я стояла з тобою! Я була тут, з тобою, Трой. У мене теж є життя. Я віддала вісімнадцять років свого життя, щоб стояти з тобою на одному місці».

Сцена 5:

Роуз вирішує виховувати Рейнелл, дитину, яка народилася від роману Троя, демонструючи її величезну здатність прощати та відданість родині, навіть незважаючи на особистий біль.

Ключова фраза: «З цього моменту... ця дитина отримала матір. Але ти - чоловік без дружини».

Сцена 6:

Роуз продовжує діяти як моральний центр сім'ї, балансує між своєю турботою про Рейнелл та її дедалі більшою віддаленістю від Троя. Вона демонструє стійкість і переосмислене самопочуття.

Ключова фраза: «Я більше не можу дати тобі все, що маю, Трой. Я не можу цього зробити».

Сцена 7:

П'еса рухається вперед у часі, показуючи незмінну силу Роуз і її роль у підтримці сімейної стабільності. Вона розмірковує про свій минулий вибір і його вплив.

Ключова фраза: «Ви не можете приписувати дитині гріхи батька».

«Зерно» ролі

«Зерно» ролі Роуз у п'есі Августа Вілсона «Огорожі» відноситься до сутності, текстури та глибинних якостей, які визначають її характер. Йдеться про розуміння глибинних шарів того, ким вона є, як вона орієнтується у своєму світі та як взаємодіє з іншими персонажами, зокрема з Троєм.

«Зерно» ролі Роуз Макссон у «Огорожах» характеризується її силою, емоційною глибиною, моральною цілісністю, самопожертвою та зрештою самореалізацією. Вона є складним персонажем, який веде своє життя з поєднанням стійкості та вразливості. Подорож Роуз протягом п'еси відображає ширші теми кохання, зради, жертвності та особистісного зростання.

Висхідна подія

Роман Троя з Альбертою

Стало відомо, що у Троя був роман із жінкою на ім'я Альберта. Цей роман вносить значну напругу в його шлюб з Роуз, що зрештою призводить до відкриття, що Альберта вагітна дитиною Троя.

Взаємовідносини Роуз з іншими героями із цитатами

Трой Макссон (чоловік)

Стосунки Роуз з Троєм є найскладнішими і значущими у п'есі. Вони одружені вже вісімнадцять років, і їхні стосунки будуються на основі любові,

взаємної підтримки та спільної боротьби. Однак вони також позначені напругою, конфліктом і, зрештою, зрадою.

Роуз підтримує Троя, підтримує його в його боротьбі та намагається створити стабільне домашнє середовище. Вона часто виступає посередником між Троєм та їхнім сином Корі, намагаючись згладити конфлікти та зберегти мир. Розкриття невірності Троя та його майбутнього батьківства з іншою жінкою розбиває Роуз, відкриваючи глибину її самопожертви та почуття зради. Після зради Роуз відстоює свою незалежність, вирішуючи виховувати доньку Троя Рейнелл, але емоційно віддаляється від Троя.

Цитата:

«Ти завжди говориш про те, що ти даєш... і про те, що ти не повинен давати. Але ти теж береш. Ти береш... і навіть не знаєш, що ніхто не дає!»

Корі Макссон (син)

Стосунки Роуз з її сином Корі є дбайливими та захищаючими. Вона бажає для нього найкращого й підтримує його мрії, часто опиняючись у полоні між прагненнями Корі та жорсткими очікуваннями Троя.

Роуз захищає амбіції Корі, зокрема його бажання грати у футбол, проти спротиву Троя. Вона часто намагається врегулювати зростаючу напругу між Корі та Троєм, розуміючи обидві точки зору, але схиляючись до заохочення мрій Корі. Роуз продовжує підтримувати Корі навіть після того, як він покидає дім, втілюючи безумовну любов і турботу.

Цитата:

«Твій тато хотів, щоб ти був тим, ким він не був... і в той же час він намагався зробити тебе таким, яким він був».

Габріель Макссон (шурин)

Відносини Роуз і Габріеля пов'язані зі співчуттям і турботою. Габріель, який страждає від розумової неповноцінності через поранення на війні, ставиться до Роуз з добротою та повагою.

Роуз виявляє щирі турботу про благополуччя Габріеля, розуміючи його стан і ставлячись до нього з гідністю. Її спілкування з Габріелем відображає її ширшу відданість сім'ї та віддачу, незважаючи на труднощі, з якими вони стикаються.

Цитата:

«Гейб жив з нами відтоді, як його звільнили з армії. Тоді він отримував половину своїх грошей».

Лайонс Макссон (пасинок)

Стосунки Роуз із Лайонсом, сином Троя від попередніх стосунків, сердечні та підтримуючі. Вона ставиться до Лайонса з добротою і сприймає його як частину сім'ї.

Роуз привітна і підтримує Лайонса, розуміючи його труднощі як музиканта та пропонуючи йому місце в їхньому домі. Вона допомагає інтегрувати Лайонса в сімейну динаміку, виявляючи до нього таку саму турботу та повагу, як і до власних дітей. Роуз має привітне ставлення до Лайонса, коли він відвідує сімейний дім, вона часто пропонує йому їжу та виявляє інтерес до його музичної кар'єри.

Цитата:

«Лайонсе, чому б тобі не підійти сюди і не дозволити мені насипати і тобі їжі?»

Рейнелл Макссон (пасербиця)

Стосунки Роуз із Рейнелл, дитиною, яку Трой батькує з іншою жінкою, — це безумовна любов і прийняття. Незважаючи на обставини народження Рейнелл, Роуз вирішує виховувати її як свою рідну.

Рішення Роуз виховати Рейнелл демонструє її здатність прощати та відданість родині. Вона ставиться до Рейнелл з тією ж любов'ю та турботою, що й до свого біологічного сина, намагаючись впевнитися, щоб Рейнелл почувалася захищеною та коханою.

Цитата:

«Не можна судити дитину за гріхи батька».

РОЗДІЛ 3. ТВОРЧИЙ ЗАДУМ ОБРАЗУ ТА ЙОГО СЦЕНІЧНЕ ВТІЛЕННЯ

3.1. Творчий задум образу Роуз

Роуз Лі народилася в 1910-х роках у сільській місцевості на півдні країни, була молодшою з шести дітей у дружній афроамериканській родині. Її батьки, які були пайовиками, привили їй цінності працьовитості, віри та стійкості.

Виростаючи на відокремленому Півдні, Роуз пережила суворі реалії расової дискримінації, а також тепло й підтримку міцної сім'ї та громади. Її сім'я мала фінансові труднощі, але вони були багаті любов'ю та вірою, часто покладаючись на підтримку церкви та почуття спільності.

Роуз навчалася в окремій школі, де досягла успіхів у навчанні, незважаючи на обмежені ресурси. Вона мріяла стати вчителем чи медсестрою, натхненна кількома освіченими жінками в її спільноті. Однак економічний тиск і суспільні очікування щодо жінок того часу обмежували її можливості.

Коли їй було двадцять років, у пошуках кращих можливостей і втечі від гнітючої сегрегації Півдня Роуз переїхала до Піттсбурга. Під час Великого переселення народів багато афроамериканців рухалися на північ у пошуках роботи та кращого життя, і Роуз була частиною цього руху.

У Піттсбурзі Роуз знайшла роботу домашньої помічниці, прибирала будинки та прала для білих сімей. Робота була важкою, а зарплата мізерною, але це дало їй шанс побудувати нове життя. Вона надсилала гроші додому,

щоб допомогти своїй родині, втілюючи почуття обов'язку та турботи, яких вона навчилася від своїх батьків.

Роуз познайомилася з Троєм Макссоном у середині двадцятих років. Трой, харизматичний і амбітний чоловік, намагався влаштувати собі життя після того, як провів час у в'язниці. Незважаючи на його грубість і важке минуле, Роуз побачив у Трою потенціал і її привернули його рішучість і чарівність.

Роуз і Трой одружилися незабаром після зустрічі. Роза внесла стабільність і тепло в бурхливе життя Троя, і вони разом почали будувати сім'ю. Роуз усім серцем прийняла свою роль дружини та матері, відклавши власні мрії, щоб підтримувати Троя та піклуватися про їхнього сина Корі. Вона також взяла на себе роль мачухи старшого сина Троя, Лайонса, від попередніх стосунків.

Життя в Пітсбурзі було складним. Трой працював збирачем сміття, а Роуз доповнювала їхні доходи домашньою роботою. Незважаючи на їхню важку працю, грошей завжди було мало, і вони часто намагалися звести кінці з кінцями. Роуз вміло й ощадливо вела домашнє господарство, піклуючись про те, щоб її сім'я була ситою та одягненою.

Шлюб Роуз і Троя був відзначений емоційними злетами та падіннями. Вона часто виявляла себе посередником у конфліктах між Троєм та їхніми дітьми, особливо коли Корі подорослішав і почав сваритися з батьком. Власні емоційні потреби Роуз часто залишалися в стороні, оскільки вона зосереджувалася на підтримці миру та стабільності в сім'ї.

Віра Роуз була джерелом сили протягом усіх цих років. Вона була активним членом своєї церкви, знаходячи розраду та підтримку у своїй релігійній спільноті. Її віра в Бога і в доброту людей допомогла їй витримати численні випробування, з якими вона зіткнулася.

На той час, коли починаються події «Огорожі», Роуз близько сорока, вона жінка надзвичайної сили та стійкості. Вона пережила економічні труднощі, емоційні потрясіння та особисті жертви, але залишається люблячою та відданою дружиною та матір'ю.

Моральний якір: Роуз служить моральним якорем родини Макссонів. Її сильне відчуття добра й зла, у поєднанні з її здатністю до любові та прощення, робить її емоційним і етичним центром родини.

Нездійснені мрії: Незважаючи на зовнішню силу, Роуз несе в собі тихий сум нездійснених мрій. Її прагнення стати вчителем або медсестрою, а також жити життям, повним особистої свободи та задоволення, були відкладені заради сім'ї. Ця жертва формує її взаємодію та рішення протягом п'єси.

Життєва історія Роуз Макссон до подій п'єси — це історія боротьби, жертвності та стійкості. Її досвід у сільській місцевості на півдні, її міграція до Піттсбурга та її життя з Троєм сформували її в сильну, турботливу та морально обґрунтовану жінку. Розуміння минулого Роуз допомагає поглибити зображення її персонажа, підкреслюючи складності та сильні сторони, які визначають її роль у п'єсі.

3.2. Сценічне втілення образу Роуз

Створення детального та переконливого образу Роуз Макссон для втілення її монологу було надзвичайно важливим для мене, тому я підійшла дуже ретельно до цього. Це передбачало глибоке розуміння її характеру та виявлення її унікальних якостей.

1. Зовнішній вигляд і дизайн костюмів

Зовнішній вигляд:

- **Одяг:** Одяг Роуз має відображати її скромність, практичність і епоху, в якій вона живе. Вона може носити прості, скромні сукні або спідниці та блузки, які підходять афроамериканській домогосподарці середини 20-го століття.
- **Кольори:** Земляні тони та м'які кольори, як-от синій і зелений, можуть символізувати її турботливу натуру, тоді як більш глибокі, насичені кольори можуть означати її силу.
- **Акcesуари:** Прості прикраси, такі як пара сережок або обручка, можуть додати її приземленої, сімейної особистості. Фартух може бути практичним доповненням, що відображає її роль у домі.

Зачіска та макіяж:

- **Волосся:** Волосся Роуз має бути укладено практично, але акуратно, типово для 1950-х років. Вона може носити його в простому пучку, кучерях або природних хвилях.
- **Макіяж:** Природний і стриманий, що підкреслює її практичний і скромний характер. Мінімум макіяжу з акцентом на природну красу.

2. Рух і мова тіла

Постава:

- **Пряма та сильна:** Постава Роуз має відображати її внутрішню силу та стійкість. Вона стоїть непохитно навіть у моменти протистояння та емоційного болю.
- **Витонченість і дбайливість:** Її рухи плавні та виважені, що відображає її турботливу натуру.

Жести:

- **Відкрита та привітна:** Роуз часто використовує відкриті жести, наприклад, простягає руку, щоб доторкнутися або обійняти, що відображає її теплоту та турботу.
- **Тверда та рішуча:** У моменти конфлікту її жести стають більш обдуманими та твердими, демонструючи її рішучість та моральне переконання.

3. Вокальні якості

Тон голосу:

- **Теплий і заспокійливий:** У повсякденному спілкуванні голос Роуз має бути теплим, заспокійливим і привабливим, уособлюючи її піклуючий дух.
- **Тверда та рішуча:** Коли протистоїть Трою або відстоює свої переконання, її тон стає твердим і рішучим, що відображає її внутрішню силу.

Темп і ритм:

- **Спокійний і впевнений:** Роуз часто говорить у спокійному та рівному ритмі, що відображає її стриманий та вдумливий характер.
- **Рішучий і пристрасний:** У моменти емоційного заряду її темп може пришвидшуватися, а її висловлювання стає більш рішучим і пристрасним, підкреслюючи її глибокі емоції.

5. Психологічна та емоційна глибина

Внутрішнє життя:

- **Жертва і туга:** Роуз пожертвувала своїми мріями заради своєї родини. Я повинна відчувати емоційну глибину цієї жертви, показуючи моменти туги та роздумів.

- **Стійкість і прощення:** Незважаючи на зраду чоловіка, Роуз демонструє стійкість і надзвичайну здатність прощати. Ця внутрішня сила має проявлятися в її взаємодії та рішеннях.

Емоційна подорож:

- **Від підтримки до протистояння:** Подорож Роуз включає в себе перехід від вірної дружини та матері, до людини, яка протистоїть зраді чоловіка та відстоює власні потреби та цінності.
- **Емоційна складність:** Складність емоцій Роуз, від любові та турботи до болю та зради, і, нарешті, до прийняття та стійкості.

Створення образу Роуз Макссон передбачає втілення її сили, стійкості та вибагливої натури. Приділяючи прискіпливу увагу її зовнішності, мові тіла, вокальним якостям, психологічній глибині та стосункам з іншими героями, я маю змогу оживити Роуз у спосіб, який відповідає баченню Августа Вілсона у «Огорожах».

Сцена монологу

Роуз пораяється на кухні... Входить Трой.

Трой: Роуз, я маю дещо сказати...

Роуз: Почекай, я накриваю на стіл...

Трой: Роуз, не знаю, як тобі це сказати, і це ніяк не поясниш, це просто якось сталося, почалося з маленького кущика, а тепер навколо мене цілий ліс...

Роуз: Трою, про що ти говориш?

Трой: Зараз я скажу, дай говорити, я хочу тобі сказати, знайти спосіб тобі сказати, що я скоро стану татом, я буду чийось татом.

Роуз: Трою, цього не може бути, ти будеш ким? Ти будеш татом? Ти кажеш про це своїй дружині? Я 18 років чекала, щоб почути оце? 18 років і ти мені кажеш таке?

Трой: Роуз, просто я...

Роуз: Нічого не кажи, Трою, тут нічого пояснювати...

Роуз: Чому, Трою? Чому? Після стількох років ти вплутуєш мене у таке, та ще й у твоєму віці? Я б зрозуміла це 10-15 років тому, але зараз...?

Трой: Вік тут не до чого, Роуз.

Роуз: Я робила усе, що мала робити дружина. Усе, що могла. Ми одружені 18 років, а тепер настав день, коли ти кажеш мені, що зустрічався з іншою жінкою і зробив їй дитину...

(Плаче.)

Роуз: Ти знаєш, я не хотіла зведених родичів у своїй сім'ї... У мене вся родина зведена, у всіх різні батьки, матері, у моїх сестер і братів, не розберешся, хто чий. Ми не можемо просто сказати наші мамо і тато. Завжди є мій тато, моя мама, твій тато, твоя мама. Я для своїх дітей такого не хотіла, а ти приходиш до мене і кажеш мені таке...

Трой: Годі, ти мала знати. Настав час...

Роуз: Але я не хочу цього знати...

(Вибігає з кімнати.)

Трой: Я цього вже не відмотаю. Це вже сталося. Я не можу просто від цього відмахнутися.

Роуз: Та ти і не хочеш. Хіба що, ти хочеш відмахнутися від мене і сина. Може, ти цього хочеш? Але від нас ти не відмахнешся... Я віддала тобі вісімнадцять років свого життя, ти мав залишитися у моєму ліжку.

Трой: Слухай мене... Ми можемо з цим впоратися. Ми можемо обговорити це... прийти до порозуміння.

Роуз: І раптом з'явилися «ми». А де «ми» були, коли ти катулявся з якоюсь богом забутою жінкою? "Ми" мали шукати рішення до того, як ти виставив себе дурнем. Ти спізнився шукати зі мною рішення.

Трой: Це просто... Вона дає мені інше уявлення... інше розуміння себе. Я можу вийти з цього дому і піти від тиску та проблем... бути іншою людиною. Мені не потрібно думати, як я буду оплачувати рахунки чи лагодити дах. Я можу бути просто частиною себе, якою я ніколи не був.

Роуз: Я б хотіла знати... Я б хотіла знати, чи ти плануєш і далі з нею бачитися. Скажи мені тільки це.

Трой: Я можу сидіти в її будинку і сміятися. Ти розумієш, що я кажу? Я можу сміятися вголос... і це добре.

(Пауза.)

Трой: Роуз, я не можу від цього відмовитися.

Роуз: Ну, тоді і живи з нею, якщо вона краща жінка, ніж я.

Трой: Йдеться не про те, що хтось кращий. Роуз, ти не винна. Чоловік не може бажати, щоб жінка була кращою дружиною, ніж ти. Я відповідаю за це. Я замкнув себе в шаблоні, намагаючись піклуватися про вас, і я забув про себе.

Роуз: А для чого тоді була я? Це була моя робота, а не чиясь.

Трой: Роуз, я все своє життя намагався жити гідно... жити справедливо... сумлінно... Я намагався бути тобі хорошим чоловіком усіма способами, які я знав. Може, я прийшов у світ задом наперед, не знаю. Але... іноді ти народжуєшся без шансу на перемогу. Тому треба бути обережним, пильнувати м'яча, що він вилітає з внутрішнього кута. Не можна дозволити нікому пройти повз тебе. Ти не можеш дозволити собі страйк. Якщо ти йдеш вниз... ти спускаєшся, розмахуючи. Все було проти мене. Що ти будеш робити? Я обдурив їх, Роуз. Я прикидався. Коли я знайшов вас і Корі та наполовину пристойну роботу... я був у безпеці. Ніщо не могло мене зачепити. Я більше не збирався програвати. Я не збирався повертатися до в'язниці. Я не хотів лежати на вулиці з пляшкою вина. Я був у безпеці. У мене була сім'я. Робота. Я не пропустив останнього страйку. Я стояв на першій базі і чекав шансу просунутися далі...

Роуз: Ти мав залишитися в моєму ліжку.

Трой: Тоді, коли я побачив цю дівчину... вона зміцнила мій хребет. І я почав думати, що якби я спробував... я міг би дістатися до другої бази.

Роуз: Ти мав триматися за мене, вхопитися і не відпускати.

Трой: Я стояв на першій базі вісімнадцять років і думав... ну, до біса... спробуй!

Роуз: Ми тут не про бейсбол говоримо! Ми говоримо про те, як ти переспав з іншою, а тепер розповідаєш мені. Ось про що ми говоримо. А не про бейсбол.

Трой: Роуз, ти мене не слухаєш. Я намагаюся якнайкраще пояснити тобі це. Мені нелегко визнати, що я стояв на тому самому місці протягом вісімнадцяти років.

Роуз: Але і я стояла з тобою! Я ж була тут з тобою, Трой. У мене також є життя. Я віддала вісімнадцять років свого життя, щоб стояти з тобою на

одному місці. Не думаєш, що і мені хотілося чогось іншого? Що і в мене можуть бути мрії та надії? Як же моє життя? Як же я? Ти не думаєш, що я також хотіла познайомитися з іншим? Що я також хотіла десь сховатися і забути про свою відповідальність? Щоб мене хтось смішив і щоб мені було також добре? Не лише в тебе є бажання та потреби. Але я трималася за тебе, Трою. Я взяла свої почуття, свої бажання і мрії... і похоронила їх у тобі. Я посіяла зерно і молилася над ним. Я посіяла себе всередині тебе і чекала, поки розквітну. І мені не знадобилося вісімнадцяти років, щоб з'ясувати, що ґрунт твердий і кам'янистий і цвіту ніколи не буде. Але я трималася за тебе, Трою. І тримала тебе міцно. Ти був моїм чоловіком. Я завдячувала тобі всім, що мала. Кожну свою частинку я віддавала тобі. А нагорі у спальні, коли нас накривала темрява, я віддавала всю себе, щоб усунути найменший сумнів у тому, що ти був не найкращим чоловіком у світі. І куди б ти не пішов... Я б пішла за тобою. Бо ти був моїм чоловіком. Бо тільки так я могла вижити як твоя дружина. Ти завжди кажеш про те, що даєш... і що не маєш давати. Але ти і забираєш, Трою, ти забираєш і навіть не усвідомлюєш цього...

ВИСНОВОК:

У процесі підготовки до монологу я виконала наступні завдання:

1. За час роботи над монологом я детально ознайомила з творчістю Августа Вілсона та намагалася зрозуміти проблематику його творів, а також причини, чому він порушує певні питання. Завдяки глибокому аналізу п'єси «Огорожі» і розумінню посилу автора, мені вдалося створити проникливий та правдивий монолог.

2. Визначила композиційну структуру п'єси «Огорожі», яку детально описала в підрозділі 1.2 «Ідейно-тематичний аналіз п'єси».

3. Ознайомила з особливостями роботи в жанрі драми. Оскільки драма є жанром, що вимагає глибоких емоційних переживань, це визначає певний підхід до виконання монологу та використання акторської техніки. У процесі роботи над монологом необхідно було знайти глибину та зробити акцент на ключових емоційних моментах. Це завдання було цікавим і стало для мене важливим етапом навчання.

4. Працювала над створенням ролі Роуз та пошуком її образності. Мене захопив цей образ, оскільки він вимагає серйозної роботи з різними характерними рисами. Роуз – сильна та витримана, але водночас м'яка та добра. Вона віддана мати та дружина, проте водночас вміє відстоювати себе та свою цінність. Відобразити всі ці риси в одному монолозі було для мене цікавим викликом.

5. Визначила надзавдання, характер, висхідну подію, конфлікти, зерно ролі, наскрізну дію та лінію ролі Роуз.

6. У своїй роботі розкрила етапи сценічного втілення монологу, які детально описала в підрозділі 3.2 «Сценічне втілення».

«Огорожі» — це багатошарова п'єса, яка глибоко заглиблюється в низку складних тем через чудово промальовані персонажі та їхню динамічну взаємодію. Август Вілсон майстерно використовує ці елементи, щоб створити оповідь, яка резонує на багатьох рівнях, пропонуючи глибоке розуміння людського стану. На мою думку, я впорались із цим завданням та відтворила цікавий глибокий монолог.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. "African American Literature Forum" (номери журналу зі статтями про Августа Вільсона та "Огорожі").
2. "African American Performance and Theater History: A Critical Reader" редагував Harry J. Elam Jr. та David Krasner (видано 2001).
3. "African American Review" (журнал зі статтями про афроамериканську літературу та культуру, включаючи твори Вільсона).
4. "August Wilson: A Casebook" редагував Marilyn Elkins (видано 1994).
5. "August Wilson's Fences" Ладріка Менсон-Фурр (видано 2013).
6. "August Wilson's Pittsburgh Cycle: Critical Perspectives on the Plays" редагував Sandra G. Shannon (видано 2019).
7. "August Wilson: Completing the Twentieth-Century Cycle" редагував Alan Nadel (видано 2010).
8. "Conversations with August Wilson" редагував Jackson R. Bryer та Mary C. Hartig (видано 2006).
9. "Comparative Drama" (журнал з порівняльними аналізами драматичних творів, включаючи роботи Вільсона).
10. "Contemporary Literature" (журнал зі статтями про сучасну літературу, включаючи аналізи "Огорожі").
11. "Fences" Август Вільсон (перша публікація 1985).
12. "Journal of American Drama and Theatre" (журнал зі статтями про американський театр, включаючи твори Вільсона).
13. "May All Your Fences Have Gates: Essays on the Drama of August Wilson" редагував Alan Nadel (видано 1994).
14. "Modern Drama" (журнал з аналітичними статтями про сучасну драму, включаючи твори Вільсона).

15. "Reading Contemporary African American Drama: Fragments of History, Fragments of Self" Trudier Harris (видано 2007).
16. "The Cambridge Companion to August Wilson" редагував Christopher Bigsby (видано 2007).
17. "The Cycle of African American Plays: August Wilson's Twentieth-Century Histories" Sandra G. Shannon (видано 2005).
18. "The Ground on Which I Stand" Август Вілсон (видано 2001).
19. "The Piano Lesson and Fences: Two Plays" Август Вілсон (видано 1990).
20. "Twentieth-Century American Dramatists" редагував John Stanley (видано 2001).